

Een foto geeft kracht

Je loopt het ziekenhuis uit.

Hand in hand.

Terneergeslagen.

Je hebt net een verschrikkelijk bericht gekregen over je gezondheid.

Thuis.

Plof je op de stoel in de kamer.

Je pakt je telefoon en vraagt je gezin om snel

naar huis toe te komen.

De kamer vol met de mensen die jij zo enorm liefhebt.

Maar het is doodstil... op gesnik en gesnotter na.

Je hebt net verteld dat je kanker hebt en een zware periode van chemo's tegemoet gaat.

Samen vind je kracht om de periode van de chemo's aan te gaan. Ook al wordt die periode enorm zwaar voor jullie.

Het gewone leven op de foto

Een willekeurig beschreven situatie hierboven, maar – helaas – niet uniek. Achter vele deuren schuilen heftige verhalen, maar achter al die voordeuren wordt samen kracht gevonden die periode te doorstaan. Het ene gezin helpt elkaar met de alledaagse dingen, het andere gezin praat er veel over en weer een andere familie gaat vaker samen op pad om nieuwe herinneringen te maken. En er zijn gezinnen die even bewust stil staan bij het moment en beseffen wat er de komende tijd gaat veranderen. Het gewone leven – voor het bericht uit het ziekenhuis – wordt ineens bijzonder en dat gewone leven wil men vastleggen voor altijd.

ELKE KEER WEER GAF DIE ENE FOTO KRACHT VOOR DE NIEUWE DAG.

Zo ontmoette ik eens een familie waarbij het leven even stilstond. Zij hadden een verschrikkelijk bericht ontvangen en voordat alles anders zou worden wilden ze het leven van opa en oma met de kleinkinderen laten vastleggen op beeld. Laten fotograferen zoals ze waren. Samen in de tuin. Samen heerlijk veel lol hebben en uit de ban springen met zand en de tuinslang. Niets was te gek. Samen in het moment staan, intens gelukkig zijn met elkaar en

nieuwe herinneringen maken. Dat was het doel.

Elke dag een foto

De onoverkomelijke dag van de eerste chemo kwam er aan. Dat intense geluk van die middag in de tuin was niet meer het eerste waar aan werd gedacht. Spanningen en verdriet voerden de boventoon.

Maar toen was er die ene foto. Die foto uit de tuin. Die foto die trots, blijdschap, geluk en plezier uitstraalde.

En ook een beetje gek was. Die ene foto gaf kracht om de eerste chemo in te gaan.

Elke dag gaf de familie een foto. Elke dag kwam dat intense geluk van de middag in de tuin weer terug. Elke keer weer gaf die ene foto kracht voor de nieuwe dag.

En in het ziekenhuis? Elke verpleger/verpleegster kreeg de foto's te zien. Of ze nu wilden of niet.

Momenten om te koesteren. Herinneringen om (je aan) vast te houden.

Met warme groet,

Daisy Renders

Ps. Dit verhaal is gebaseerd op mijn eigen ervaringen en op een waargebeurd verhaal. Namen en specifieke situaties zijn niet beschreven in verband met de privacy van de familie.